

ПОГОДА. 25 марта синоптики прогнозируют переменную облачность без осадков. Ветер южный 3–8 м/с. Температура воздуха ночью –2/+3, днем +12/+17. 26 марта будет облачно с прояснениями. Ночью без осадков, днем возможен дождь. Ветер юго-восточный 4–9 м/с, днем местами порывы до 14. Температура воздуха ночью +1/+6, днем +10/+15. 27 марта также облачно с прояснениями, местами дожди. Ветер юго-восточный 6–11 м/с. Температура ночью +3/+8, днем +12/+17 градусов.

Падарожжа. Чым уразіла жыхара Баранавіч далёкая Аўстралія

Дзяліцца сонцам: з надзеяй на шчасце для кожнага чалавека

Яўген МАЛІНОЎСКИ

NEWS@INTEX-PRESS.BY

Наш 60-гадовы юбілей школьны сябра Барыс Кац прапанаваў адзначыць у Сіднеі. Усе фінансавы-эканамічныя пытанні сужэнцы з Аўстраліі ўзялі на сябе, так што мне з жонкай Любоўю застаўся толькі пакорліва ўспрымаць Боскую ласку.

Сімвалам дзіцячага сяброўства для маіх равеснічак застаўся апавяданне «Дзікая сабака Дінго, ілі» і гісторыя першай любові Фраерма. На фоне гэтых больш вядомых сімвалаў нашай краіны – ж кенгуру і кіна-дзіўна сабака Дзінга – выглядае даволі непрыкметна. Але менавіта сонечна-рудая, як аўстралійская пустыня, дзікая сабака Дзінга адпавядае сімваліцы палымянага і светлага дзіцячага сяброўства. Аднак у часы дзікіх сімвалаў «светлай будучыні камунізма» мы і марыць не маглі аб Аўстраліі.



толькі адным пеўчым мужчынам на клірасе, астатнія сотні вернікаў моўчкі слухалі голас святара, сядзячы на зручных драўляных лавах. Тут мы адчулі гонар за нашу баранавіцкую грэка-каталіцкую суполку Кірылы і Мятода, канечне, у 10 разоў меншую, але заўжды разам дружна спяваючую ўсю Боскую літургію.

На гэтым тле ці не задужа цялесным падасца чытачу нашае ўражанне ад фішмаркета, рыбага доку Сіднейскага порта, у якім мы пабачылі і з'елі такую колькасць усялякай, у тым ліку сырой, рыбы, мідый і крабаў, што і не снілася.

СИЛА ВЫПАДКУ НАГАДАЛА АБ САБЕ

Месца нашага часовага пражывання – Мароубра-біч. Абарыгенскі сэнс назвы «Чорны гром» цалкам адмяняецца светлымі позіркамі зусім незнаёмых людзей, якія вітаюць How are you going? Ад мілагучных словаў

Ужо праз мікматаг Аўстралія здзівіла паўночных гасцей зялёна-тэракавамі краявідамі, якія сталі роднымі для нашых сяброў ужо 22 гады таму. Час эміграцыі для Барыса і Ірыны Коц не адзначаны хапаннем зорак з нябёсаў. Свабода каштуе не танна. Хто адважыцца ў 35 год пакінуць усё нажытае, у тым ліку кватэру ў цэнтры Мінска, прэстыжную працу, наладжаны дабрабыт, сяброў, сваякоў ды без ведання ангельскай мовы, з сотняй долараў у кішэні выйсці насустрач невядомай будучыні? Не кожны ўспрыняў выйсце з СССР як прарыў да свабоды.

Распачынаць новае быццё Барысу і Ірыне прыходзілася з пасудамойкі і слесара з заробкам у адзін доллар у гадзіну. Потым пашчасціла ўладкавацца ў піцэрыі, дзе развоз кожнай піцы аплочваўся столькі ж. На гэтую тэму сябра сям'і Саша распавёў трагікамічную гісторыю. Пад час развозу піцы здарыўся моцны ўраган. Град велічыней з гусінае яйка пабіў лабавое шкло і дах машыны. Няглядзячы на распачны стан кіроўцы, піца была дастаўлена своечасова, заказчык і гаспадар піцэрыі расплаціліся як мае быць – \$1. Страшавая кампанія падлічыла выдаткі толькі за пабітае лабавое шкло. Тады, паклаўшы маразілку паветраныя кіліжкі з вадой, бедалага сабраў інструмент для ігнацыі і пераграмі градам і яшчэ болей сапсаваў сваю машыну, вадзіліку чаго не варта захаваць. Кампанія дасягнуў сям'і яго пераможнаспечывага аўта.

З цягам часу жыццё стала паступова наладжвацца. Неўзабаве знаёмы прапанаваў Барысу сталую працу загадчыка склада. Аднак дыпламаваны інжынер-механік і да гэтага часу не адмаўляецца прыбіраць свой пад'езд за \$50 у месяц. Ірына, па адукацыі настаўніца матэматыкі, з чалядніцы (подмастерье) вырасла да саўладальніцы швейнага атэльэ ў Сідней-Сіці, у якім зорка сусветнага кіно Ніколь Кідман стала яе кліенткай. Ужо можна было купіць чатырохпакаёвую кватэру на беразе акіяна.

Зараз Барыс і Ірына маюць

тры кватэры, дзве з іх здаюць унаём. Кожны ўік-энд сям'я запрашае гасцей або наведвае падобных да сябе выхадцаў з Беларусі. Гаспадары гасцінна накрываюць святочны стол, на якім можа апынуцца кенгураціна, манга, маракія, авакада ды іншыя экзатычныя рэчы. Сябры вядуць бясконцыя размовы, спяваюць пад гітару, падбэдзёраючы адзін аднаго жартамі, анекдотамі, тостамі. Таму галоўнае ўражанне ад Аўстраліі – гэта людзі.

На другім месцы – не вельмі Ціхі акіян. Дзіўная перамена колераў, шумлівы моцны голас, дзвяжы вал, як з карціны Айва-

зоускага, ваюць да сябе сям'я марскога ўладара. Адноўчы я адважна даў нырца ў штармавыя хвалі. Спачатку было надзвычайна хараша, але адрэналін скончыўся, як толькі я зразумеў, што не магу вярнуцца назад праз моцны адкат хвалі, усялякі раз адцягваючай ад берага ў “кацёл кіпячых глыбін”. Так, біблейскі Левіяфан навучыў паважаць сябе.

КАЗАЧНАЕ КАРАЛЕЎСТВА НА МЕСЦЫ БЫЛОГА КАНЦЛАГЕРА КАТАРЖАН

Немагчыма апісаць ура-

апазнанага візітоўкай моста Харбар-Брыдж, ветразепадобнымі абалонкамі опернага тэатра (Sidney Opera House), хмарачосамі, гарманічна спалучанымі з непаўторнымі каларытам прыватных сядзіб, віл, сціпых і ўтульных домікаў з чарапічным дахам і неад'емнымі кактусамі, міртамі, акацыямі, архідэямі, цытрусамі ды іншымі невядомымі для мяне раслінамі. Ну і рэаніміні сней птушак – папугаў і ібісаў, кукабараў. Тут вятарона спявае нейкім імпрэмаведчым іскім голасам.

Усё гэтае казачнае карацтва міжволі выклікае асацыяцыі па кантрасце. У наш часнаму чарырохмільённаму мегаполісу, пабудаванаму на месцы былога канцлагера катаржан, як і Баранавічам, прыблізна 150 год. Але бездань між гарадамі апраметная. На галоўнай плошчы Дарлінг-Харбар узвышаецца Малая базіліка Девы Марыі. Пабудаваны з залацістага пясчаника ў стылі ангельскага неагатычнага адраджэння XIX ст., інтэр'ер храма заварожвае сонечным колерам, адцяняючым 40 вітражоў на Евангельскія сюжэты. Аднапаведна з веравызнаннем мы наведвалі грэцкую праваслаўную царкву. Уразіла надзельная ўрачыстасць мужчын і жанчын з дзецьмі, што, няглядзячы на летнюю ўтэку, былі апранутыя ў строгія гарнітуры, сукенкі і панчохі. Здзівіла тое, што спевы выконваліся

так у выглядзе усмешкі ўзбудзелены з невыпадковым блізікі і выпадковым мінаком.

Напрыканцы сіла выпадку нагадала аб сабе. Каслужыцелі Сіднейскага аэрапорта прынялі мяне ў тэарыста, дык у гэтыны стрэсу я пацінуў у лахавы свой юбчонка падарунак – талоннік фірмы П'ер Кардэн. Апомніўся, калі вяртацца ў ад было позна. Сядзім з жонкай на сумеем: так усё дара адбывалася... І вось, пры пасадцы ў самалёт мой пасадчны талон не адрэгаваў чыпам. Пакуль ізноў правяралі пашпарт, Любоў напружыла свае лінгвістычныя здольнасці і запыталася пра пакінуты гадзіннік. За 10 хвілін пытанне было вырашана, і мы з пачуццём глыбокага задавальнення селі на свае месцы ў салоне летака.

Цудоўныя ўражанні ад вандроўкі і станючае вырашэнне сітуацыі натхнілі мяне яшчэ раз звярнуць увагу на словы Эклезіяста: “І звярнуўся, і ўбачыў пад сонцам: не хуткім дастаецца паспяхова бег, не адважным – перамога, не мудрым – хлеб, не ў разумных – багацце, але час і выпадак для ўсіх іх” [Эк 9, 11].

Апавяданне аб першым каханні заканчваецца словамі галоўнай гераіні Тані памянушцы Дзікая сабака дзінга: “Усё не знікае бяследна. Інакш... куды сыходзіць наша верная дружба на векі?..”. Немагчыма заслужыць дружбу, магчыма толькі застацца ёй верным.



Прырода Аўстраліі прываблівае сваім характам і непаўторнасцю жыхароў другіх кантынентаў.